

[Knud Kristensen.]

en enkelt Maaned . . . (Rager: Nej) . . . Jo, Oktober Maanedes Pristal, og sammenligner det med Gennemsnittet af et helt Aars Pristal, og deri indgaar Varer, som er sæsonbestemte. Hvis det ærede Medlem vil se om paa anden Side i Bilaget til samme Nummer af „Statistiske Efterretninger“, vil han se, at i den Maaned er Prisen paa baade Smør og Æg den højeste, den har været i hele Aaret. Men er det en Maade at sammenligne paa: at tage den Maaned, hvori Prisen er højest, og sammenligne med Gennemsnittet af et helt andet Aar? Hvis det er paa den Maade, det ærede Medlem sammenligner i al Almindelighed, giver jeg ikke meget for hans Sammenligninger. Der er ogsaa mange andre forkerte Ting i hans Sammenligninger, som jeg ikke her skal komme ind paa, da jeg har nogle Bemærkninger til den højtærede Handelsminister.

Den højtærede Handelsminister sagde, at Konsekvensen af, at hele Samfundet har Interesse i Landbrugseksporten, vil ogsaa være, at det har Andel i det Udbytte, som Eksporten gav. Jeg forstaa virkelig ikke, hvordan den højtærede Minister kan komme til en saadan Slutning. Vil det, at et Samfund har Interesse i, at der er Virksomheder her i Landet, som har det godt — og man maa jo stræbe efter, at hele Erhvervslivet har det godt —, altsaa føre til, at alle i Samfundet skulde være fælles om det Udbytte, disse Virksomheder giver? Jeg har aldrig set, at man har draget den Konsekvens, at naar Arbejdere fik en høj Løn, fordi Samfundsforholdene var ordnet paa en for dem gunstig Maade, saa skulde ogsaa hele Samfundet have Andel i og være fælles om det Udbytte, de fik. Nej, Forholdet er jo det, hvad der ofte er sagt, at alle de, der har været med til en Produktions Fremkomst, paa Forhaand har faaet det, der var aftalt, og Resten faar saa Eksportøren eller den, som nu staar inde for det. Han faar det, der bliver tilbage, og det er i denne Krisetid blevet meget mindre end alt det, de andre fik. Og saa vil man, efter at man har faaet det fulde Udbytte af sin egen Indsats i Produktionen, aabenbart hævde, at man skal være fælles om Resten. Det er efter min Mening en urimelig og urigtig Opfattelse.

Dernæst sagde den højtærede Handelsminister, at man gennem Valutaloven ogsaa har støttet Eksporten. Ja, det har jeg slet ikke benægtet, det er den handelspolitiske Side af Loven, nemlig den Opgave ved Handelsaftaler at fremme Eksporten; men man har lige saa givet ved Udelukkelse af

Færdigvarer hemmet Eksporten, og det er det, jeg talte om i Forbindelse med at vanskeliggøre Eksportens Gang.

Men naar saa den højtærede Handelsminister udtalte, at det, at vi fik vedtaget disse Handelsaftaler, maatte give højere Priser for de Varer, der kom ind i Landet, var et Offer fra de andre Erhvervs Side til Eksporten, og her specielt til Landbrugseksporten, maa jeg sige: Nej, det er ikke andres Offer til Landbrugseksporten, det er Samfundets Offer for at opnaa det Gode for hele Samfundet, som denne Eksport er. At det saa giver højere Priser, som ogsaa Landbruget maa være med til at betale, er jo en given Sag; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de andre Erhverv har lettere ved, da de jo har et lukket Marked uden væsentlig Konkurrence, at vælte Overprisen over paa de eksporterende Erhverv, som ikke har denne Adgang til at kunne forhøje sine Priser. Jeg vil hævde, at der er ikke her ydet noget Særoffer til Landbruget og Eksporten i det hele taget, men det er en almindelig Samfundsopgave, som her varetages, og som hele Samfundet er med til at bære Byrden ved.

Christmas Møller: Til Socialdemokratiets ærede Ordfører vil jeg gerne sige, at jeg synes, han skulde uddybe sine Betragtninger. Jeg ved ikke af, at vi for vort Vedkommende paa nogen Maade har sagt, at vi ikke vilde udføre det Arbejde, som lovligt er os paalagt, og dette Arbejde er at arbejde her i Rigsdagens to Ting. Vi har sagt: Rigsdagens Valutaudvalg burde udgaa — og det er ikke at erklære nogen Strejke, om man ikke deltager i et saadant Arbejde. Thi det, vi siger, er det — og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen maa rette mig, om det er urigtigt —, at i det Lovforslag, Handelsministeren har forelagt, kan der ikke rettes meget. Det er ligetil, som Stillingen er efter Valget, at Regeringen ikke vil have meget rettet i det. Det vil atter sige, at Lovforslaget giver, om det bliver vedtaget, Handelsministeren den afgørende Magt. Han kan konversere 8 Rigsdagsmænd — og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og jeg har jo spildt nogle Timer dermed —, men til syvende og sidst, naar vi andre er gaaet, konverserer han kun sin Departementschef; maaske det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen en Gang imellem bliver tilbage, det ved jeg jo ikke noget om. Men Rigsdagens Valutaudvalg har ingen Magt, og derfor har vi for vort Vedkommende sagt, at som